

81

A
G R A M M A R

For learning the Principles of the

MALABAR LANGUAGE,

(Properly called)

TAMUL or the TAMULIAN

LANGUAGE

By the English Missionaries
of Madras.

Printed at Vepery near
MADRAS

The second Edition

in the Year of our Lord 1789.

College of Fort William

— 1802 —

for the use of the Students

A

MALABAR GRAMMAR.

THOUGH the many Figures of Letters which the Malabar People make Use of, and the Pronunciation of some of their Consonants, and also their Construction different from the European Manner of construing, causes some little Difficulty to a European who intends to learn this Language; he will yet find to his Encouragement that this Language in many other respects is an easy Language, and not clogged with a great many Irregularities deviating from the ordinary Rules.

The high, abstruse and poetical Tamul, quite different from the ordinary and common, that is used by all the People, we have nothing to do with, and leave it to those that are fond of it.

CHAPTER I

Of the Letters, Syllables and Pronunciation.

IN this Language the Figures themselves shew You, which is a short and which is a long Vowel or Syllable, and consequently this good Method is in a great Degree Your Guide how You have to Pronounce the Words with regard to the Accent.

The Sound or Pronunciation of Malabar Letters, Syllables or Words can better be expressed in Portuguez than in English; therefore

A

the

OF THE LETTERS, SYLLABLES

the Reader be pleased to observe that in this Grammar we shall commonly on all Occasions shew how the Malabar sound's in the Portuguez.

Vowels used in the Beginning of Words are the following:

உரு, ஓரு, உரு, 'எரு, ஐ, எரு, எரு.

a â, i î, u ú, e ê, ay, o ô, au.

To recite or name the Letters, the Malabar people say *anna*, *āwena*, *iena* *īyena* etc. That *ena* is as much as to say (to say *a*, to say *ā*, to say *i* to say *ī* etc.)

Now You must observe that the Vowels which occur in the Words after the Consonants, are mark'd in an other manner, viz. for the most part by adding some Sign to the Body of the Consonant itself, which multiplies the Number of different Figures so much, that for printing the Malabar Book above one hundred different Types are required.

The *Consonants* are ക, ങ, ഴ, (item the Sanscrit-Letters
 ജ and ധ, used in the Malabar Language) ക്ഷ, ള, ണ, ത,
 ന, പ, മ, യ, ര, ള, വ, ള, ഴ, ഴ, ഴ, ഴ.

Now we shall shew their Pronunciation, and how the Vowels, which occur in the Words after the Consonants, are added to them for the forming of Syllables. But first You have to observe, that where You meet with Consonants which have no Addition to, or Alteration in their Figure, there the Consonant is pronounced with a short *a* following the Consonant, unless the Consonant require to be regarded as a mute one, as You see for instance in the Word **LEU LO** *a Tree*, which You read *maram* (the last of the three Consonants standing mute) and as You see also in the first Figures of the following Lines.

க கா, கீ கீ, கு கூ, கே கே, ஹக, கோ கோ,
ka kâ, ki kî, ku kû ke kē kay, ko kô,

கௌ.

kau.

ங ng. Is mute, and gets it's Sound from the preceding Vowel.

ச சா, சீ சீ, சு கூ, செ செ, ஹச, சோ சோ.
sa sâ, si sî, su sû, se sē, say so sô,

சௌ.

sau.

ஐ ஐா, ஐீ ஐீ.

sha shâ, she shē (the English.)

ஔ s. Is mute, getting its Sound from the preceding Vowel,

ஔ ஔா, ஔீ ஔீ, ஔு ஔு, ஔே ஔே, ஹஔ, ஔோ
nha nhâ, nhi nhî, nhu nhû, nhe nhē nbay, nbo

ஔௌ, ஔௌ.

nhô, uhau.

ர ரா, ரீ ரீ, ரு ரு, ரே ரே, ஹர, ரோ,
ra râ, ri rî, ru rû re ré, ray, ro,

ரௌ, ரௌ.

rô, rau,

Obf. This Letter, which sounds partly as a *t*, and partly as an *r*, you pronounce by touching with the Point of the Tongue the Top of the Palate, and by quickly unbending it.

ண ணா, ணீ ணீ, ணு ணு, ணே ணே, ஹண, ணோ
na nâ, ni nî, nu nû ne nē, nay,

ணௌ, ணௌ.

no nô, nan,

Obf

Obf. This full *u* you draw down from the Top of the Palate.

த தா, தீ தி, து தூ, தே தே, ஊ, தோ தோ,
ta tā, ti tī, tu tū te tē, tay, to tō,

தௌ.

tau.

ந நா, நீ நி, நு நூ, நே நே, ஊ, நோ நோ,
na nā, ni nī, nu nū ne nē, nay, no nō,

நௌ.

nau.

ப பா, பி பி, பு பூ, பே பே, ஊ, போ போ,
pa pā, pi pī, pu pū, pe pē, pay, po pō

பௌ.

paui.

ம மா, மி மி, மு மூ, மே மே, ஊ, மோ மோ,
ma mā, mi mī, mu mū, me mē, may, mo mō,

மௌ.

mau.

ய யா, யி யி, யு யூ, யே யே, ஊ, யோ யோ,
ya yā, yi yī, yu yū, ye yē, yay, yo yō,

யௌ.

yau.

ர ரா, ரி ரி, ரு ரூ, ரே ரே, ஊ, ரோ ரோ,
ra rā, ri rī, ru rū, re rē, ray, ro rō,

ரௌ.

rau.

ல லா, லி லி, லு லூ, லே லே, ஊ, லோ லோ,
la lā, li lī, lu lū, le lē, lay, lo

லௌ

லோ லோன.

lô, lau.

வ வா, வி வீ, வு வு, வெ வே, வவ, வொ,
 வா வா, வி வீ, வு வு, வெ வே, வவ, வொ

வோ வோன.

vô, vau.

ழ ழா, ழி ழி, ழு ழு, ழெ ழெ, ழவ, ழொ,
 rba rbâ, rbi rbî, rhu rhû, rhe rhê, rbay, rbo

ழோ, ழோன.

rhô, rhau.

ள ளா, ளி ளி, ளு ளு, ளெ ளெ, ளவ, ளொ,
 la lâ, li lî, lu lû, le lê, lay, lo

ளோ, ளோன.

lô lan.

Obs. This full l You must draw down from the Top of the
 Palate.

ற றா, றி றி, று று, றெ றெ, றவ, றொ,
 ra râ, ri rî, ru rû, re rê, ray, ro

றோ, றோன.

rô, rau.

Obs. This r is to be pronounced like a double r.

ர ரா, ரி ரி, ரு ரு, ரெ ரெ, ரவ, ரொ,
 ra râ, ri rî, ru rû, re rê, ray, ro

ரோ, ரோன.

rô, rau.

Obs. In the Pronunciation there is no Difference between

ர and

ந and ன; the only Difference is that ன is never put in the beginning of a Word, as the ந is.

SOME OBSERVATIONS WITH REGARD

to the Letters, Syllables and Pronunciation.

1. The last Syllables in the above Spellings viz. னுந, கெந, னெந, etc. are seldom used in that Form; instead of it the People use to write இவு, கவு, னெவு, for to express *au*, *kau*, *sau* etc.

2. The Consonants, when mute, may be mark'd with a little Circle over them, as வெர் *ver*, a Root; but this is not always observed.

3. If Words of more than one Syllable end with the Consonants ர, ல, ழ, ன, and a Syllable of a short *a* precedes, the *a* is pronounced as an *e* as சுவர் *suver*, பகல *pagel*, புகழ *pugerb*, மகன *magen*; but before the Consonants னு and ன as a French *eu*, as அரன *areun*, மகன *mageul*.

4. க, த, ப in the Beginning of a Word have the Sound of *k*, *t*, *p*, but in the Middle they have the soft Sound of *g*, *d*, *b*, unless they be doubled.

5. The *i* before the Consonants ழ, ட, and ன is Pronounced like a French *u*.

6. Two ற join'd together sound as a *t* or as a *tt*, as துறுகுது *étugirudu*, துறுரவு, *tétarevu*, மறது *mattadu*.

7. The Malabar People hang very frequently several Words so together, that it seems to be one Word; and this is not always to be blamed, because it shortens the writing, as for instance, instead of writing

AND PRONUNCIATION

writing டேமடேலை, *there is no Room*, we write better டே
மலை. Yet the Manner of linking the whole Text of a Writing
so together from the Beginning to the End that People find it difficult
to distinguish the Words from one another, is by no means to be followed.

8. If a Word terminates in a mute ம, and the following
Word begins with a க, then (for making the Pronunciation easier)
the ம is turned into ற; if it begins with an ச, the ம is turned
into ஞ; and if it begins with த, the ம is turned into ந
As for instance, செய்ம் *Victory*, செய்ம் கொண்டான் *he*
has got the Victory; பாவம் *a Sin*, பாவஞ்செய்தான் *he*
has committed a Sin; காரியம் *a Thing*, காரியநதீர்நதுது
the Thing is finish'd.

9. If a Word terminates in a mute ல or ன், and the
following Word begins with a க, ச, த, or ப, the ல or the
ன் may for Elegancy be turned into ட, which ட then sounds
as a t; as கடல் *the sea*, கடடகரை *the sea-shore*; பின்
behind, பிடுபிடம் *the Backside* etc. And the ன் may before
the said four Consonants be turned into ட, as டன *inward*,
உட்குணம் *the inward Nature*.

10. If a Word terminates in a short u, and the following
Word begins with a Vowel, the u is usually cut off, and the two
Words are linkt together, வருதுருககிண *he is come*, Instead
of வருதுருககிண; காதுதடிசுருது *the Wind blows*,
instead of காதுதுதுடிசுருது. But if a Word, that has but two
short Syllables and no double Consonants, terminates in u, as உரு
a shape, மறு other, the u is not cut off, but a வ is added, ac-

cording

cording to the Rule given in the following Paragraph, Yet in the Pronouns அது, இது, எது you may either drop or retain the *u* and say either அடுதென்ன, *what is that?* or அதுவென்ன etc.

11. For avoiding in such Words as have a Connexion with one another, the Collision of the final Vowel of the one and of the initial Vowel of the other Word, the Rule is this: If the Word which goeth before, terminates in *a* or *u* (where the *u* is not dropt) or in *e* or *au*, you bind the two Words together by adding the Consonant வ; and if it terminates in *i*, *e* or *ay*, you bind them together by adding the Consonant ய. Therefore you say, for instance, மனவத தரவு *an Answer*, instead of மனவததரவு, and பிள்ளையாடல் *Childishness*, instead of பிள்ளையாடலம்.

12. If in Words that are connected with one another, the foregoing, terminating in a mute ண or ன, be of but one short Syllable, and the following begin with a Vowel, then the final Consonant of the foregoing Word is doubled, and binds the two Words together. For instance கண signifies *the Eye* and இச்சுஷு *Lust*; if you connect these Words, you write கணண்சுஷு *the Lust of the Eyes* மெய் signifies *true* and அல்ல *not*; if you connect these Words, you write மெய்யல்ல *not true*. Instead of writing என்அண் ஹட்சுவருதான் *he came to me*, you write என்னணஹட்சுவருதான்.

13. If after the final Vowel of a Word the following Word begins with க, ச, த or ப, these Consonants very often are doubled, particularly after the Datives and Accusatives, after the Infinitives, after the Gerunds that terminate in *i*; item after the Pronouns அந்

D. உங்களுக்கு *to you.*2. உங்கனால, உங்கனாலே *by of or from you.*A. உங்கனா *you.*Ab. 1. உங்கனில், உங்கனிலே *in you.*3. உங்கனோடு, உங்கனோடே *etc. with you.*Note. For to say *You* to a Person whom we esteem, we say

நீர், as *You* see here above. But there are several higher Degrees of Respect observed by the People. Higher than நீர் is தாம; higher than தாம is நீங்கன; higher is தாங்கன; still higher is தாந் கனவர்கன; much higher again is தேவநீர், only proper to be said to God, yet the Heathens use it also in their speaking to great Men, and some times they endeavour to make it still higher by saying தேவநீரவர்கன.

THE THIRD PRONOUN PERSONAL.

THE SINGULAR.

The ordinary

The honorifick

N. தான் *he himself.*தாம *be himself.*G. தன், தன்னுடைய, தன்னுட or தனது *his or his own.*தமமுடைய, தமமுட or தமது *his or his own.*D. தனக்கு *to himself.*தமக்கு *to himself.*A. தனனா *himself.*தமனா *himself.*Ab. 1. தன்னில் or தன்னிலே *in himself.*தமமில் or தமமிலே *in himself.*2. தன்னால் or தன்னாலே *by of or from himself.*தமமால் or தமமாலே *by, of or from himself.*3. தன்னோடு, தன்னோடே, தன்னுடன் or தன்னுடனே *with himself.*தமமோடு, தமமோடே *etc. with himself.*

THE PLURAL.

N. தாங்கள
they themselves.

G. தங்கள், தங்க
ளுடைய,
their, their own.

D. தங்களுக்கு
to themselves.

A. தங்களுள்
themselves

Ab. 1. தங்கனில or தங்
கனிலே *in themselves.*

2. தங்கனால etc.
*by, of or from them-
selves.*

3. தங்கனோடு, தங்க
னோடே, தங்களு
டன் or தங்களுட
னே *with themselves.*

THE PRONOUNS DEMONSTRATIVE.

to which we must also add the PRONOUNS

INTERROGATIVE.

அவன் *he* அவள் *she* அது *it*

வேன் *this Man.* வேள் *this Woman.* தே *this Thing.*

எவன் *which Man?* எவள் *which Woman?* எது *which Thing?*

The honorifick is only in the Masculine, and is அவர்,
வேர், எவர்.

These Pronouns are regularly declined. Observe only that both
the Masculine and the Feminine in the Plural is அவர்கள்.
வேர்கள், எவர்கள், and that of the Neuter அது, தே,
எது, the Genitive is not அதுவின், தேவின், எதுவின்,
but அதன், தேன், எதன், etc.

சூர் *who?* G. சூருடைய *whose?* etc.

This serves, like the English *who*, for singular and plural,
masculine and feminine; as வேனார் *who is this Man?* வேர்
களார் *who are these people?* வேளார் *who is this Woman?*

அந்த *that*, நேத *this*, எந்த *which?*

These

These are placed like Adjectives before the Substantives, without being declined, and without Difference of Number and Gender; as அநதமனுடன *that Man*, அநதலுத்தீர்களு *these Women*.

Of these Pronouns அநத, நுநத, எநத the initial Letters அ, ந, எ joint to Nouns Substantive, give the same Signification as அநத, நுநத, எநத. The joining is done in this manner: If the initial Letter of the Noun Substantive be a vowel, You put two வ before the Vowel; as for instance அன்பு *Love*, அவ்வன்பு *that Love*; இடம் *a Place*, இவ்விடம் *this Place*. But if the initial Letter of the Noun Substantive be one of the commonly occurring Consonants, You double the Consonant, as you see in அப்பறம், கக்கற, எம்மாதிரம், அன்னுள், of புறம், கஹ மாதிரம், நான்.

அன்ன instead of அநத is seldom used.

இன்ன *such a*, in English to be expressed by *what sort of a, what*; as அவனினன்னமனுடனென்னவா *I know not what sort of a man he is (or who he is.)* இன்ன doubled is இன்னன்ன *such and such*, as உமடுககடைமீடு இன்னன்னசரக்குகளுடன டெனவகடடென *I have heard that there are such and such Goods in Your Shop*, or *I have heard what Goods are in Your Shop*. Of this இன்ன there is made இன்னுள், இன்னுள், இன்னது, and of இன்னன்ன is made இன்னன்னுள், இன்னன்னதுகளு, now declinable, like Substantives.

என்ன instead of எநத, as இதென்ன குருவி *what Bird is this?* So it stands as an Adjective before the Substantive, like the எநத, But You can use it also without a Substantive, and say

இதே

இதென்ன *what is this?* And then You can decline it, and say e. gr. நீர்என்னததுகுவருதீர் *for what are you come?*

There are no *Pronouns Relative* in the Malabar Language. What we express in the Europe Languages by Way of Pronouns Relative, is expressed in Malabar shorter, by way of the Participles, as will be shewn below in the Chapter of Verbs, when we speak of the Participles.

Neither are there *Pronouns Possessive* in the Malabar Language. Instead of them the Genitives of the Pronouns Personal, Demonstrative and Interrogative are used, as எனதுகப்பன் or எனதுகடைய தகப்பன் *my Father*, துனகுதீரையவிழ யபடுபாட டான் *he has fold his Horse*, அதுஎவனுடைய (or அருடைய) குததம் *whose Fault is it?* And these Genitives, which express the Signification of Pronouns Possessive You can make stand alone, and be like Substantives themselves, by adding a Termination taken from அவன், அவள் or அது, as எனதுகடையவன் (*mine one*) which is to say *my Man*, அவனுடையதககள் *things that are his*, நீங்கள் எவருடையவர்கள் (*whose ones*) *whose People are you?*

CHAPTER V.

OBSERVATIONS WITH REGARD TO THE USE OF CASES OF THE NOUNS AND PRONOUNS.

The *Nominative* of Substantives is often used instead of the *Accusative*, when we speak in an indefinite manner, as தண்ணீர்குடிக கிதது *to drink water*.

There

There is no Occasion always for using the ordinary *Genitive*, but in the same manner as we say in the English Language e. gr. *the Eye-Sight* instead of saying *the Sight of the Eye*, You can do in the Malabar Language, and say கண்பார்வை *the Eye-Sight*, குண்ணீரீடும *a Water-pot*, வேலாகாடர் சம்பளம் *the Servants Wages* etc. (Item You can well say அவனவெலம், அவர்காவெலம், *his work, their work* etc. instead of அவனுடையவெலம், அவர்களுடையவெலம்.) Only observe that if the Word terminates in ம, as முகம் *the Face*, the ம is either dropt, as முகவடிவம் *the Color of the Face*, or changed into து, as முகத்துவடிவம். And if the Word terminates in டு or னு, as வீடு *the House*, ஆறு, *the River*, these Consonants are doubled and you say வீட்டுமனுடர் *the House People*, ஆறுறுகுண்ணீர் *River-Water*.

Besides the Use of the *Dative* common with the Use of it in the English Languages observe.

1. That it is often used where we use in English the *Genitive* as what is thy Father's Name? உனதுகடப்பன்குடுபெரென்ன, what is the Value of this House? இந்நுதவீட்டுக்குவிலுள்ளன்ன,
2. The *Dative* can serve for making a Comparative, as அதுகட்குடுபெரிது *this is greater than that*.
3. It serves to express the Distance, as மலாகுடுமபடணத்துக்குமௌதுதலண்தூரம், or படணத்துக்குமலாகுதுதலண்தூரம் *how far is the Mount from Town?*
4. The Particles *before, after* etc. require usually the *Dative*, as மழைக்குமுன்னெ *before the Rain*, மழைக்குபிற்பாடு *after the Rain*.

5. Words of Time to come are usually put in the Dative as தங்களுக்காக, *next Monday*.

6. To express the Intent the Dative is used, as என்னதற்குக் குவந்தீர் for *what are You come?*

7. For to express *I have*, the Dative is used like in the Latin *mihi*; equally to it we say in Malabar, எனக்கிருக்கிறது or எனக்குண்டு

The *Accusative and Vocative* are used as in the English Language. Only observe that the Vocative is more properly put before the rest of the Text, or at the Top, than between the Text. In short Petitions or Questions it is also often put on the End.

The *Ablative* ூ with ூருந்து, or sometimes with நினது, is used for expressing *from* or *out of*, as டட்டணத்திலிருந்து வருகிறது to *come from Town*, கூறலில் நின்றேறிகிறது to *come up out of the River*. The Ablative can also serve for making a Comparative, as அதிலேது நல்லது or அதிலுமேது நல்லது *this is better than that*.

CHAPTER VI.

OF THE CONJUGATION OF VERBS.

There are but three Tenses in the Malabar Conjugation, the Present, the Preterperfect and the Future; neither is there any particular Mood in it for a Subjunctive or Optative. But how the Preterimperfect and the Preterpluperfect are expressed, and how the Want of a Subjunctive and Optative is supplied, we shall shew in one of the following Chapters.

For a Sample of the Conjugation we shall take the Verb பண்ணுகிறது *to make*. This பண்ணுகிறது (which properly must be translated *the making*) is not the Infinitive, but the Neuter of the Participle present, the Infinitive being பண்ண; yet the above is the customary and the most commodious Way to distinguish Verbs from other Words.

As the Pronouns have in the Singular Number likewise honorific Terminations, so the Verbs have the same in the first and second Person, and in the third masculine Person of the Singular Number. They shall be added every where in a Parenthesis.

The third Person in the Singular Number has Terminations of the three Genders; but in the third Person of the Plural the Termination of the Masculine and Feminine is one, and the Neuter is the same with the Neuter of the Singular.

பண்ணுகிறது is a Verb Active, but the Conjugation of Verbs *Active, Neuter and Passive* goes all the same Way. We shall only have Occasion to shew hereafter, how the Passive is formed from the Active, and how of any Verb, either Active or Neuter or Passive, a Negative Verb (peculiar to this Language) is formed and conjugated.

THE CONJUGATION

Common in it's Flexions to all Verbs that go in an Affirmative Way, whether Active, Neuter or Passive,

PRESENT.

Sing. பண்ணுகிறேன் (பண்ணுகிறேன்) *I make*.
 பண்ணுகிறாய் *thou makest*. (பண்ணுகிறீர் *you make*)
 { பண்ணுகிறான் (பண்ணுகிறீர்) *he makes*.
 { பண்ணுகிறாள் *she makes*.
 { பண்ணுகிறது or பண்ணாது *it makes*.

Plus

- Plur. பண்ணுகிறோம் *we make*,
 பண்ணுகிறீர்கள் *ye make*.
 (பண்ணுகிறார்கள் *they make*.
 (பண்ணுகிறது or பண்ணுகு they (the Things) *make* .

PRETERPERFECT

- Sing. பண்ணினை (பண்ணினோம்) *I have made*.
 பண்ணியு (பண்ணினீர்) *you have made*)
 { பண்ணினான் (பண்ணினார்) *he has made*.
 { பண்ணினாள் *she has made*.
 { பண்ணினது *it has made* .

- Plur. பண்ணினோம் *we have made*.
 பண்ணினீர்கள் *ye have made*.
 (பண்ணினார்கள் *they have made*.
 (பண்ணினது *they (the Things) have made* .

FUTURE.

- Sing. பண்ணுவேன் (பண்ணுவோம்) *I will make*,
 பண்ணுவாய் *thou wilt make* (பண்ணுவீர் *you will make*)
 { பண்ணுவான் (பண்ணுவார்) *he will make*.
 { பண்ணுவாள் *she will make*.
 { பண்ணும் *it will make* .

- Plur. பண்ணுவோம் *we will make*.
 பண்ணுவீர்கள் *ye will make*.
 (பண்ணுவார்கள் *they will make*.
 (பண்ணும் *they (the Things) will make* .

IMPERATIVE.

- Sing. பண்ணு, *make thou* (பண்ணும் *make you*)
 Plur. பண்ணுங்கோ *make ye* .

(Or in the following softer Manners.)

- Sing. பண்ணக்கடவாய் (பண்ணக்கடவீர்)
 Plur. பண்ணக்கடவீர்கள் .
 Sing. பண்ணுவாயாக (பண்ணுவீராக)
 Plur. பண்ணுவீர்களாக .
 Sing. நீர் (அஃது) பண்ணவும் .
 Plur. நீங்கள் (அஃது) பண்ணவும் .

INFINITIVE.

பண்ண to make .

GERUND.

பண்ணி making .

PAR

த, னுத, ஁நுத, and in several other Cases, to be learnt by Practice, Yet when the following Word bears no Reference to the preceding Words, the said four Consonants remain best single.

CHAPTER II.

OF NOUNS SUBSTANTIVE.

ALL the Nouns are declined in one and the same Manner. You have only to observe how of the Nouns of different Terminations the oblique Cases in the Singular, and the Nominatives in the Plural, are formed, which shall be shewn below; item that there are three Ablatives in the Malabar Language.

The following is an Example of the Declination of Nouns. Therein You see that the Genitive, and every one of the three Ablatives, can be formed in several Ways; which once shewn will be sufficient.

SINGULAR

PLURAL.

N. பதா
The Father.
G. பதாவின்
பதாவுடைய
பதாவுட
பதாவினுடைய
பதாவினுட
Of the Father.

D. பதாவுக்கு
To the Father.

A. பதாவை
The Father.

V. பதாவே
O Father!

Ab. 1. பதாவிலு
பதாவினோ
In the Father.

N. பதாக்கள்
The Fathers.
G. பதாக்களின்
பதாக்களுடைய
பதாக்களுட
பதாக்களினுடைய
பதாக்களினுட
Of the Fathers.

D. பதாக்களுக்கு
To the Fathers.

A. பதாக்களை
The Fathers.

V. பதாக்களே
O Fathers!

Ab. 1. பதாக்களிலு
பதாக்களினோ
In the Fathers.

B

2. பதா

2. பிதாவால
பிதாவாலே
பிதாவினால
பிதாவினுலே
By, of or from the Father.

2. பிதாககனால
பிதாககனாலே
பிதாககனாவினால
பிதாககனாவினுலே
By, of or from the Fathers.

3. பிதாவோடு
பிதாவோடே
பிதாவுடன
பிதாவுடனே
With the Father.

3. பிதாககனோடு
பிதாககனோடே
பிதாககனவுடன
பிதாககனவுடனே
With the Fathers.

Now we shall shew by various Examples, how the oblique Cases in the Singular, and the Nominatives in the Plural of Nouns of other Terminations, are formed.

கனி. *a Fruit.* Gen. கனியின. Dat. கனிகு. Voc. கனியே. Plur. Nom. கனிகளா.

ஊ. *a Fly.* G. ஊயின. D. ஊகு. Acc. ஊய etc. Pl. Nom. ஊகளா.

மருந்து *a Medicine.* G. மருந்தின etc. Pl. Nom. மருந்துகளா.

பூ *a Flower.* G. பூயின. D. பூவுக்கு. etc. Pl. Nom. பூக்களா.

குரு *a Priest.* G. குருயின. D. குருவுக்கு. Voc. குருவே. Pl. Nom. குருக்களா.

வீடு *a House.* G. வீட்டின. D. வீட்டுக்கு. A. வீட்டை. V. வீடே. Ab. வீட்டில etc. Pl. Nom. வீடுகளா.

ஆறு *a River.* G. ஆறாயின. D. ஆறுநதகு. Abl. ஆறாயில etc. Pl. Nom. ஆறுகளா.

மலை *a Mount.* G. மலையின. D. மலைக்கு etc. Pl. Nom. மலைகளா.

கண்ணு *an Eye.* G. கண்ணின. Voc. கண்ணே etc. Pl. Nom. கண்களா.

மரம் *a Tree.* G. மரத்தின etc. Voc. மரமே etc. Pl. Nom. மரங்களா.

மயிர் *a Hair.* G. மயிரின. Pl. Nom. மயிர்களா.

பகல் *the Day time.* G. பகலின. Pl. Nom. பகல்களா.

ஆறு

புனர் *a Person*. G. புனர்ன். Pl. Nom. புனர்க
கனர்.

பெயர் *a Lie*. G. பெயர்யின். D. பெயர்கடு.
etc. Pl. Nom. பெயர்கனர்.

கடன் *a Debt*. P. கடன்ன் etc. Pl. Nom. க
டன்கனர்.

SOME OBSERVATIONS.

1. Several Words which indicate a Time, have in the Geni-
tive *ayin* and in the Dative *ayccu*. Thus இன்று *to day*, அன்று
that day, என்ன *what day?* (which Words are in the Malabar Lan-
guage Substantives) form their Genitives and Datives in that manner,
viz. இன்றுயின், இன்றுகடு, அன்றுயின், அன்
றுகடு etc.

2. Some Nouns of Persons that terminate in *en* as அய்யன்,
அரசன் etc. admit in the Vocative, besides the ordinary Termination
of *é* the Termination of *á*, அய்யா *Sir!* அரசா *o King!*

3. The Nouns of Persons that terminate in *en* have in the
Plural *er*, as அரசர், தம்பிரர், வடுகர், பாலகர், கீழவர்,
மனுஷர், and some times People say also மனுஷர்கர் etc.

4. Some of those Nouns of Persons that terminate in *án*,
have in the Plural *ár*. Thus of சாதிபான், தேசத்தான், ஊர்
ரான் etc. the Plural is சாதிபார், தேசத்தார், ஊரார்.

5. Some Nouns of Persons admit also in the Plural the Ter-
mination of *már*, as தகப்பமார், தம்பிமார், தலைமகன்க
மார், தோழமார்

6. As for the Gender of Nouns Substantive the Rule is short
and facil. Men (item God and Angels) are of the Masculine, and
Women of the Feminine Gender. All the rest of Creatures, male or
female

female, living or lifeless, even Young Children, item the Devil, and all other Things, are of the Neuter Gender.

7. In Words of a Neuter Gender the Singular is often used instead of the Plural, as பத்துக்குதிரை, *ten Horses*, இரண்டு, *two Houses*.

CHAPTER III

OF NOUNS ADJECTIVE.

YOU find but a few Nouns Adjective in this Language, which can properly so be called. Such are ex. gr. சில *some*, நல்ல *good*, புது *new*, வரிய *difficult* பெரிய *great*, சிறிய *small*, சின்ன *little*. But there are Remedies enough to supply the Want; because

1. Participles of Verbs serve frequently as Adjectives, as நரிந்தமனுடர் *proper People*, மிகுந்ததீரவியம் *much Money*, உயர்ந்தவிலை *a high Price*. And

2. Of any Substantive an Adjective can be made by adding ஆன or உணர் (*being*) as பாவமான காரியம் *a sinful Thing*, கோபமுணர்மனுடர் *a choleric Man*.

3. Oftentimes an Adjective can be made of a Substantive by putting it without any Addition before the other Substantive, as மழைகாலம் *the rainy Season*, குளிர்காற்று *a cool Wind*, கடிபாறையிலை *a stony Ground*. Observe only, if the Word terminates in ம, to cut off the ம; as for instance, சுத்தம் is *Cleanness* and இதயம் *the Heart*, and சுத்தஇதயம் is *a clean Heart*. Item observe that a few Words terminating in உமபு, change the ம into ப, as இரும்புகோல் *an iron Rod*, of இரும்பு *Iron*.

Many Substantives can be regarded both as Substantives and as Adjectives, as You see in the following Instances. கசப்பு Bitterness, கறுப்பு Blackness, சூனபம் Sweetness, வெளிச்சம் Light, கடிம Hardness. These Words, being Substantives, are like Adjectives when You say: சூதுமேதககசப்பு *this is very bitter*, சூது கறுப்பு *this is black*, சூதுசூனபம் *this is sweet*, சூதுவெகு வெளிச்சம் *this is very clear*, சூதுநககஹுமேதககடிம, *this Stone is very hard*.

The Adjectives give You no Difficulty, as there is no Change in them with regard to Gender, Number or Case. Herein the Malabar Language agrees with the English. But You can make any Kind of an Adjective changeable with regard to Gender, Number and Case, and like to a Substantive, by giving it a Termination taken from the Pronoun Demonstrative அவன், அவள், அது. As பெரியவன் *a great one*, பெரியவள் *a great Woman*, பெரியது, *a great Thing*, பாவமானது, *a sinful Thing*, புத்தியுள்ளவர்கள் *prudent People*.

The COMPARATIVE is formed in the following various Ways.

அவன்ஹுமேவன்பெரியவன்,

this Person is greater than that other.

அதீஹுமேதுநல்லது, or வாச், or தாவிடா,

அதுகடுதுநல்லது,

அதைப்பார்க்கதுநல்லது,

அதைப்பார்க்கஹுமேதுநல்லது,

அதைக்காடிஹுமேதுநல்லது,

this is better than that.

அதுபின்னையுமநல்லது,

that is better

The SUPERLATIVE can be expressed as follows.

அவர்க்குமெல்லாரஹுமபெரியவன்,

he is the greatest of all.

அவன்

அவர்பெரியவர்களுள்பெரியவர்,
he is the great one among the great People.

அதுஎல்லாக்குடும்பெரியது,
that is the greatest Thing of all, or

அதுவேபெரியது,
that alone is the great Thing.

CHAPTER IV.

OF THE PRONOUNS.

BEFORE we come to the Pronouns, we have shortly to mention the *Indefinite Article* ஒரு, which exactly answers the English *a* and *an*, and is put before Substantives of what Gender soever.

With regard to the *Pronouns* You have first to observe, that besides the simple or ordinary Termination of a Pronoun, there is in the Singular Number another Termination of the same, which we shall call the *honorifick*, and is used when a Person of Authority speaks concerning himself, or when we speak to one or concerning one with some Esteem. And this Difference between the ordinary and the honorifick Terminations is also continually observed in the Verbs, as we shall shew hereafter. In Letters, and in common Speech too, even the Plural is often used instead of the honorifick of the Singular; and a Woman speaking of her Husband, always useth the Plural.

THE PRONOUNS PERSONAL are

நான் *I*, whereof the honorifick is நாம *I*. நீய *thou*, whereof the honorifick is நீர் *You*. தான் *he himself*, whereof the honorifick is தாம. They are declined as follows.

THE

THE SINGULAR.

The ordinary.

The honorifick.

Nom. நான் I.

நாம I.

G. என, எனதுடைய,
எனதுட or எனது
mine.நமடுடைய, நமடுட
or நமது
mine.

D. எனக்கு to me.

நமக்கு to me.

A. எனனை me.

நமனம் me.

Abl 1. எனனில or
எனனிலை in me.நமமில or நமமிலை
in me.2. எனனால் or எனாலு
by, of or from me.நமமால் or நமமா
லு by, of or from me.3. எனனோடு, எனனோ
டு, எனனாடன் or
எனனாடனே
with me.நமமோடு, நமமோ
டு, நமமோடன் or
நமமோடனே
with me.

THE PLURAL.

N. நாங்கள் we

நாம we

G. எங்கள், எங்கள்
துடைய, எங்கள்
our.நமடுடைய, நமடுட
our.

D. எங்களுக்கு to us.

நமக்கு to us,

A. எங்கனை us.

நமனம் us.

Ab 1. எங்கனில, எங்
கனிலை in us.நமமில, நமமிலை
in us.2. எங்களால்,
எங்களாலு
by, of or from us.நமமால், நமமா
லு by, of or from us.3. எங்களோடு, எங்க
னோடே எங்கள்
டன், எங்களுடனே
with us.நமமோடு, நமமோ
டு, நமமோடன், நம
மோடனே with us.

Note. This Plural நாம we, is not of the honorifick, (the honorifick termination belonging properly but to the Singular) but

both

both நாகுந *we* and நாம *we* are two different Plurals of the ordinary, நான *I*; and the Difference in the Signification that is between them, is well to be observed. நாகுந and the rest of it's oblique Cases excludes him or them to whom you speak, but நாம and it's oblique Cases includes him or them to whom you speak. For instance, when you and some other Friends with you, come to see a sick Person, and he asks you how you do, you must say நாகுநசுக மாயிருக்கும, *we are well*, but you can't say நாமசுகமாயிருக்கம, because then you would include the sick Man in the *we*, as if he likewise was well.

THE SECOND PRONOUN PERSONAL.

THE SINGULAR.

The ordinary.	The honorifick.
N. நீய or நீ <i>thou.</i>	நீர் <i>you.</i>
G. உன, உனது, உனது, உனது or உனது <i>thine.</i>	உமது, உமது, உமது or உமது <i>your.</i>
D. உனக்கு <i>to thee.</i>	உமக்கு <i>to you.</i>
A. உனது <i>thee.</i>	உமது <i>you.</i>
Ab. 1. உனது, உனது <i>in thee.</i>	உமது, உமது <i>in you.</i>
2. உனது, உனது <i>by, of or from thee.</i>	உமது, உமது <i>by, of or from you.</i>
3. உனது, உனது <i>with thee.</i>	உமது, உமது <i>with you.</i>

THE PLURAL.

N. நீகளு <i>ye or you.</i>	G. உங்களு, உங்களு <i>your,</i>
----------------------------	--------------------------------

D.

PARTICIPLES.

Pref. பண்ணுகிற. Preterp. பண்ணின. Fut. பண்ணும்.

These are like Adjectives put before Substantives, (or before Pronouns that are declinable like Substantives) without regard to Genders, Numbers or Cases. Now observe here, that the English *Pronouns Relative* are always expressed in a concise manner by way of these Participles, there being no Pronouns relative in the Malabar Language. This You see by the following Instances: *அததுபபண்ணுகிறமனுடன* the Man who makes it; *இததுபபண்ணினநீய* thou who hast made this; *நான்பண்ணும்வேலை* the Work which I shall make; *அவனசேவிகக்கிறதூர* the Gentleman with whom he serves; *அவர்களுடேருக்கிறவீடு* the House in which they live; *நான்வந்தகாரியம்*, the Business for which I am come; *பிள்ளைமரணமுடையதந்தை*, the Father whose Child died.

And here below you see the above Adjective Participles made declinable and like to Substantives, having a Termination of what Gender you please, taken from *அவன்*, *அவள்*, *அது*.

Pref. பண்ணுகிறவன் (பண்ணுகிறவள்) he who makes.
பண்ணுகிறவள் she who makes.
பண்ணுகிறது that which makes or the making.

Preterp. பண்ணினவன் (பண்ணினவள்) he who has made.
பண்ணினவள் she who has made.
பண்ணினது that which has made or the having made.

Fut. பண்ணும்பவன் (பண்ணும்பவள்) he who will make.
பண்ணும்பவள் she who will make.
பண்ணும்பது, that which will make or the being about to make.

Note, The Termination *அவர்களு* of the Plural of these Participles (and of some Adjectives that have been made declinable) is sometimes shortened and turned into *ஓர்* or *ஓர்களு*, as *மரிந்த*

தோர் (instead of மரித்துவரீகா) *the dead*, பெரியோர் or
பெரியோரீகா (instead of பெரியவரீகா) *the great ones*.

Now some Information must be given how of any Verb that may occur, it's different Tenses and Moods are formed. By the following Table, wherein you find Verbs of the most different Spellings, you will learn the usual forming of the *Preterperfect* and *Future*, and of the *Imperative*, better than by any Rules. And the forming of the *Infinitive*, *Gerund* and *Participles* has no Difficulty, as will be shewn hereafter.

A TABLE

Shewing the forming of the *Preterperfect*, *Future* and *Imperative* of Verbs of the most different Spellings.

In this Table we shall make no mention of the *Present Tense*, because it is form'd very easily by only turning ஁து into ஁ன. and making e. gr. of பண்ணு஁து பண்ணு஁ன.

<i>The Verb.</i>	<i>Preterperfect.</i>	<i>Future.</i>	<i>Imperative.</i>
அடக்க஁து தேயக்க஁து	அடந்தேன தேயந்தேன	அடப்பபென தேயப்ப (பென)	அட தேய
தீர்க்க஁து	தீர்த்தேன	தீர்ப்பபென	தீர்
குருக்க஁து	குருந்தேன	குருப்பபென	குரு
தற்க஁து	தரந்தேன	தரப்பபென	தர்
நீங்க஁து	நீங்கினேன	நீங்குவேன	நீங்கு
சூங்க஁து	சூங்கினேன	சூங்குவேன	சூங்கு
உண்க஁து	உண்டேன	உண்பபென	உண்டு
காண்க஁து	காண்டேன	காண்பபென	காணு
தீன்க஁து	தீன்தேன	தீன்பபென	தீனு
பொருக்க஁து	பொருத்தேன (தேன)	பொருப்பபென (வேன)	பொரு
படுக்க஁து	பட்டதேன	படுப்பபென	படு
பாடுக்க஁து	பாட்டதேன	பாடுப்பபென	பாடு
சூளுக்க஁து	சூளுத்தேன	சூளுப்பபென	சூளு, சூள்
கொள்ளு஁து (஁து)	கொண்டேன (தேன)	கொண்பபென (வேன)	கொள்ளு (கொள்)
சேருக்க஁து	சேர்ந்தேன	சேர்ப்பபென	சேரு
வருக்க஁து	வருந்தேன	வருப்பபென	வா

சேரு

The Verb.	Preterperfect.	Future.	Imperative.
சொல்லுகி (அது)	சொன்ன (சொன்ன)	சொல்லு (வேண)	சொல்லு (சொல்லு)
நடக்கிறது	நின்றன (நின்றன)	நட்பென (நட்பென)	நட (நட)
அடக்கிறது	அடந்தேன (அடந்தேன)	அடவேண (அடவேண)	அட (அட)
வாழ்கிறது	வாழ்ந (வாழ்ந)	வாழ் (வாழ்)	வாழ் (வாழ்)
விடக்கிறது	விட்டுநதேன (விட்டுநதேன)	விட்டுவேண (விட்டுவேண)	விட்டு (விட்டு)
அடைக்கிறது	அடைந (அடைந)	அடைவேண (அடைவேண)	அடை (அடை)
ஆகிறது	ஆனென (ஆனென)	ஆவேண (ஆவேண)	ஆகு (ஆகு)
போகிறது	போனென (போனென)	போவேண (போவேண)	போ (போ)
சாகிறது	செத்தேன (செத்தேன)	சாவேண (சாவேண)	சாகு (சாகு)
வெகிறது	வெந்தேன (வெந்தேன)	வெருவேண (வெருவேண)	வெகு (வெகு)
தருகிறது	தருதேன (தருதேன)	தருவேண (தருவேண)	தா (தா) (ரும)

The *Infinitive* is formed by turning *iradu* or *ugiradu* into *a* - Thus the Infinitive of அடக்கிறது, நீங்கிறது, ஆகிறது is அடக்க, நீங்க, ஆக.

The *Gerund* is formed of the Preterperfect by turning *én* into *a*, but if the Termination of the Preterperfect be *inén*, by cutting off the *nén* and retaining the *i*. Thus of அடத்தேன உண்டென, தீனமென the Gerund is அடத்து, உண்டு, தீனம்; but of நீங்கினென, பாடினென the Gerund is நீங்கி, பாடி. (Observe only the following few Anomalities: Of சொன்னென the Gerund is சொல்லி, of ஆனென the Gerund is ஆகி or ஆய, and of போனென the Gerund is போய.)

The *Participles* cause you also no Difficulty. Of the Present அடக்கிறென, நீங்கிறென etc. the Participle *present* is, by turning *én* into *a*, அடக்கிற, நீங்கிற. And of the Preterperfect அடத்தேன, நீங்கினென etc the Participle *preterperfect* is, by turning likewise *én* into *a*, அடத்த, நீங்கின. The Participle *future* is always the same with the third Neuter Person of the Future

Tense

Tense, terminating in *am*, and is பண்ணாம, அடங்காம, நீய
கூட etc.

CHAPTER VII.

OF VERBS NEUTER and VERBS PASSIVE and OF
FORMING SUCH VERBS ACTIVE as EXPRESS
the GETTING a THING DONE.

BESIDES the many *Verbs Neuter* which are no composites but single
Words, as விடுகிறது *to fall*, வளருகிறது *to grow* etc. many
Neuters can be formed by adding படுகிறது or ஆகிறது or ஆ
யிருக்கிறது to a Substantive, as துக்கம் *Sorrow*, துக்கப்படு
கிறது or துக்கமாய்கிறது (*to grow sorry*, துக்கமாயிருக்கி
து *to be sorry*. (And if you add to the Substantive படுததுகி
து instead of படுகிறது, or ஆகிறது instead of ஆயிருக்கி
து, You have a Verb Active, as துக்கப்படுததுகிறது. or துக்க
மாய்கிறது *to make sorry*.)

The *Verbs Passive* are easily formed by adding to the Infini
tive of Verbs Active the Verb படுகிறது *to suffer*. E. gr. the Inf
nitive of the Verb பண்ணுகிறது being, பண்ண, the Passive
is பண்ணப்படுகிறது *to be made*.

There are also a few Verbs Passive which are formed by ad
ding படுகிறது *to suffer*, or உண்கிறது *to eat*, to a Verbal Noun.
E. gr. அடி *a Blow* is a Verbal Noun of அடிக்கிறது *to flog*;
the Passive formed of the Verbal Noun is அடிப்படுகிறது or அடி
யுண்கிறது, and the Passive formed of the Verb Active is அடிக்க
ப்படுகிறது.

There

VERBS ACTIVE as express the GETTING a Thing done. 32

There is also a fine Method in this Language, whereby You can give every Verb Active (and even some Verbs Neuter) such a Form as to express by it *the getting a Thing done by another*. Vizt. If the Future of the Verb terminates in பேன, You turn that பேன into பிக்கிறது, and if it terminates in வென, You turn the வென into விகிறது. E. gr. திறக்கிறது *to open* has in the Future திறப்பேன, therefore *to get opened* is திறப்பிக்கிறது; செய்கிறது *to do* has in the Future செய்வேன, therefore *to get done* is செய்விகிறது. Observe only, that if a Verb has in the Future before the வென an *u*, as for instance பண்ணுவேன has, this *u* is changed in *i*, therefore You say பண்ணுவிகிறது *to get made*. Yet in such Verbs as have before the வென but two short Syllables, and no double Consonant between them the *u* remains; e. gr. of வருவேன You say வருவிகிறது, of விடுவேன விடுவிகிறது.

CHAPTER VIII.

OF THE CONJUGATION OF VERBS IN THE NEGATIVE WAY.

BY making a change in the Termination You can turn the Affirmative Signification of any Verb into a Negative one; which is a way peculiar to this and other Eastern Languages.

You take the Imperative of the Verb, whose Signification You intend to turn into a Negative one, and cutting off the *u*, if there is one, add *ên*. But if the Imperative terminates in *a*, you add *ven*, and if it terminates in *i*, *ay* or *ey*, You add *yên*; as you see in the following Examples.

The

The IMPERATIVE of

The NEGATIVE VERB is

பார்சுக்குது	is	பார்.	பாரேன.
பண்ணுக்குது	is	பண்ணு,	பண்ணேன.
தீங்குக்குது	is	தீங்கு.	தீங்கேன.
உழக்க்குது	is	உழ,	உழையேன.
உறட்டக்குது	is	உறட்ட.	உறட்டையேன.
செய்க்குது	is	செய் செய,	செய்யேன.

But observe that of most of the Verbs terminating in க்குது, the Negative can also be formed of the Present, by turning க்குமேன into க்கேன. Therefore tho' e. gr. the proper Negative of தீங்குக்குது is தீங்கேன, you can also instead of it say தீங்கு க்கேன.

The Negative Verb has but one Tense, which has commonly the Signification of a Future, and is as follows.

Sing. பண்ணேன (பண்ணேன) I will not make.
 பண்ணாய் (பண்ணாய்) thou wilt (you will) not make.
 { பண்ணான் (பண்ணான்) he will not make.
 பண்ணாள் (பண்ணாள்) she will not make.
 பண்ணாது (பண்ணாது) it will not make.

Plur. பண்ணோம் we will not make.
 பண்ணார்களாய் Ye will not make.
 { பண்ணார்கள் they will not make.
 பண்ணாது they (the things) will not make.

Tho' this Negative commonly bears the Signification of a Future, it is also often used to express the Present I do not make, or I am not used to make.

If You will distinctly express the present, preterperfect and Future Tenses, You join the Verb இருக்க்குது or போக்குது or some times விடுக்க்குது to the Gerund Negative, and say.

பண்ணாமலிருக்க்குமேன (போக்குமேன, விடுக்க்குமேன (or பண்ணாதிருக்க்குமேன, பண்ணாதே போக்குமேன I do not make.

பண்ண

பண்ணுமலிருநதேன etc. or பண்ணுதருந

தேன or பண்ணுவிட்டுன I have not made.

பண்ணுமலிருப்பேன etc. or பண்ணுதருப

பேன I will not make.

or instead of that you can say

நான் (நீய், அவன் etc.) பண்ணுகிறதில்லை,

பண்ணினதில்லை, பண்ணுவதில்லை.

IMPERATIVE.

Sing. பண்ணுதே (பண்ணுதேயும்) make thou (you) not.

Pl. பண்ணுதேயுங்கொள make ye not; or which is softer,
பண்ணுயாக (பண்ணிராக) Pl. பண்ணீர்கொள.

INFINITIVE.

பண்ணுமலிருக்க or பண்ணுமலுப்பாக or பண்

னுதருக்க or பண்ணுதேடுபாக not to make.

GERUND.

பண்ணுமலு, or பண்ணுதருநது or பண்ணுதே

போய or பண்ணுமலுவிட்டு not making.

PARTICIPLE.

பண்ணுத or பண்ணு not making.

or

Pref. பண்ணுமலிருக்கிற, பண்ணுதருக்கிற, பண்
னுமலுபோய, பண்ணுதேபோய.

Pret. பண்ணுமலிருந்த etc.

Fut. பண்ணுமலிருக்கும் etc.

How these Adjective Participles are used, and how of them
declinable Substantives can be form'd of all Genders, You see above in
the VI. Chapter, in the Conjugation of the Affirmative Verbs.

CHAP

CHAPTER IX.

OF THE WAY HOW to EXPRESS the PRETER-
IMPERFECT and PRETERPLUPERFECT, and
the SUBJUNCTIVE and OPTATIVE.

THE *preterimperfect* is commonly expressed by the *Preterperfect* itself.

Because when you say நான் அவரைப் பார்த்தேன், this can, according to the Connexion, signify either *I have seen him* or *I saw him*. But you can make the *Preterperfect* stronger and more distinct from the *Preterimperfect*, by saying நான் அவரைப் பார்த்திருக்கிறேன், *I have seen him*. The *Preterimperfect* is also often in an elegant manner expressed by using the Future in relating things past, and particularly in mentioning that a Thing used to be done. E. gr. போனவருட்காலத்தில் அவன் வெகுநேரம் உண்பபார்த்திருந்தான் *last year he came often to see me*.

The *Preterpluperfect* is commonly expressed by adding the *Preterperfect* of இருக்கிறது to the Gerund of Your Verb. E. gr. நான் அவரைப் பார்த்திருந்தேன் *I had seen him*, அவன் வருந்தினான் *he was come*.

The *Subjunctive* occurs in the English Language

1. When govern'd by the Particle *if*, as *if it be so*. For to express this, You turn but the Termination of the *Preterperfect* into *al*, making of இருந்தேன் இருந்தால், and say அதுபோல இருந்தால் *if it be so*. This *al* serves for all Persons, Genders and Numbers, as நான் (நீர், அவள், அவர்கள்) வருதால் *if I (you, she, they) come*. Or instead of that, You put the Verb in

it's proper person, Gender and Number, yet in the Preterperfect Tense tho' in the English it be another Tense, and add சூனூல or சூகூல of the Verb சூகூறு, as நான்வந்தேனூல or நான்வந்தேனூகூல if I come, அவளவந்தாளானூல or அவளவந்தாளானூகூல if she come etc. Or if You will be distinct with regard to the Tenses, you take the Neuter of the declinable participle of what Tense You want, and add to it உண்டானூல, e. gr. அவர்கள்வருகூறுண்டானூல if they come, அவர்கள்வருவருகூறுண்டானூல if they are come, அவர்கள்வருவருகூறுண்டானூல if they will come, if they should come.

2. The Subjunctive further occurs in the English Language when govern'd by the Particle *though*. For to express this, You add but an *um* to the *al*, and say அதுபேபடியிருந்தானும்; or you add an *m*. or *um* to the Gerund and say அதுபேபடியிருந்தும் tho' it be so, அவர்களுக்கிடப்பண்ணியும் tho' they quarrel, tho' they should quarrel.

3. When the Subjunctive in the English Language is govern'd by the Particle *that*, e. gr. *that I may live*, You have many Ways to express it. You may say

நான்பிழைக்க or நான்பிழைக்கக்கூதாக, or
நான்பிழைக்கவேண்டுமென்று, or
நான்பிழைக்ககூறுகூடு or நான்பிழைக்ககூறுகூறு
நான்பிழைப்பதற்க்கூடு or நான்பிழைப்பதற்க்கூறு
நான்பிழைக்ககூடுமபடிக்கூடு or நான்பிழைக்ககூடும
பொருடாக.

As for the *Optative*, the Ways for expressing it are

நான்பிழைப்பேனாக } O may I live!
நான்பிழைத்தால்தான்
நான்பிழைத்தால்தான்
நான்பிழைப்பதாகக்கூடுவது

சுநான்புபயமுயதிநதாலதாவினா O that I
bad done so!
 நீர்வாழ நீர்வாழவேணும் may You live happily!
 உங்களுக்கூச்சாமாதானமஉண்டாவதாக Peace be
with You!
 கமதர்உங்களுடையசீக்க or ரெடசீக்கககட
 வார் may the Lord save You!

CHAPTER X.

OF SUCH VERBAL NOUNS AS ARE CONSTRUED LIKE VERBS.

THERE are Verbal Nouns which like other Nouns Substantive are construed with the Genitive, e. gr. படிப்பு Learning ஒரு விதஞாயின்படிப்பு the Learning of a science, செயலாக Doing பிசாசின் செயலாக the Devil's Doing. Of such like Nouns derived from Verbs, and found in the Dictionary, we make here no Mention; but we speak here of such Verbal Nouns as are construed like Verbs, and can be formed of what Verb soever You please. There are three Kinds of them.

1. You take the third Person Neuter of the Present Tense of a Verb, e. g. அடக்கிது it beates, and change the து in தல், saying அடக்கிதல், this signifies the Beating. This is now a Noun and declinable, yet it is construed as a Verb, and requires the Accusative; You say பிள்ளையையடிக்கிதல் the Beating a Child.

2. When You will express in doing or by doing, in running or by running etc. You can form a Substantive of every Verb by changing கிண்து in இக, and use the Ablative il or al of it E. gr. பிள்ளையையடிக்கினால் in beating the Child, பிள்ளையையடிக்கினால் by beating the Child; ஒடுகினால் (or only

only ஐடுகீல) *in running*, ஐடுகையால *by running*.

3. For to express *one may or can do so* or *one may or cannot do so*, *one may come* or *one may rather not come* etc. You can form another kind of a Noun of any Verb You please, by adding an ல to the Infinitive, making e. gr. of செயயசெயயல, and by joining to it ஆம or ஆகாது; as நானநேருதவேலாயச செயயலாம் *I may do this Business*, நானஅருதசெயயலா காது *I cannot do it*; அவனவரலாம் *he may come*, அவனவரலாகாது *he may rather not come*.

CHAPTER XI.

OF DEFECTIVE VERBS.

ஏகக *to become like* or *equal* is an Infinitive, and is often used as an Adverb, e. gr. ஏககவா *come along*; It has no Present Tense, but it has the Preterperfect ஏததேன, and the Future ஏபபேன, whereof the third Person Neuter is ஏககூம் *it is like*, the Negative of it being ஏவவாது *it is not like*. It has also the Gerund ஏதது, of which the Composite Verbs ஏததீருகக்கிறது *to be like*, ஏததுபபார்க்கிறது *to compare one thing with another*, etc. supply whatever Defect is in the Verb.

வேணும் (instead of வேண்டும்) *it is desired* or *wanted*, வேண்டாம் *it is not wanted*; வேண்டின or வேண்டிய *wanted*, வேண்டாத or வேண்டா *not wanted*. In regard to this Signification it is defective, yet வேண்டுக்கிறது signifying *to pray* (from which it derives) is a regular Verb and not defective at all.

மாட்டுவன *I cannot, I will not*, மாட்டாய் etc.
The Gerund of this Negative Verb is மாட்டாமல் or மாட்டா
திருநது, and the Participle மாட்டாத. In the Affirmative the
Future only is usual, மாட்டுவேன் *I shall be able*, மாட்டு
வாய் etc.

இல்லா *there is no or not*, இல்லை *it is not*. (The Differ-
ence between these two, tho' they both signify *not*, You find in the Dictio-
nary.) They have the Gerund இல்லாமல் (இல்லாதிருநது,
து,) இல்லாமல் (இல்லாதிருநது) and the Participle இல்
லாத (இல்லா,) இல்லாத (இல்லா.) etc.

உண்டு *there is, serves* (so as இல்லா) for Singular and
Plural. Its Participle is உண்டா which may be translated *having*, e.
g. புத்தியுள்ள மனுஷன் *a Man in whom there is Wit*, or
better English, *a Man having Wit*. The Composed Verbs உண்டாகி
மது, உண்டாகக்கூடுமது, உண்டுபண்ணுகூடுமது, உண்டா
யிருக்கூடுமது, see in the Dictionary.

போதும் or போகும் *it is enough*, போதாது or
போராது *it is not enough*. The Gerund of the Affirmative is
போர்நது (போர்நதிருநது) *being sufficient*, and of the Negative
போதாமல் or போராமல் (போதாதிருநது, போரா
திருநது) *not being sufficient*. The Participle in the Affirmative is
போர்நது *sufficient*, and in the Negative போதாத or போ
ராத *not sufficient*.

செய்து *fit* is the Participle Preterperfect of a defective Verb து
கூடுமது, and துடும் is the Participle Future of it. செய்யுதக
ககாரியம் or செய்யுதகூடுககாரியம் signifies therefore *a thing*
fit to do or fit to be done. துடும் being also the third Person Neuter
of the

of the Future in the Indicative, You can say also *இதைச் செய்வதற்கு* *this will be fit to do*. And so in the Negative, *செய்வதற்காகத்* *a thing not fit to do*. and *இதைச் செய்வதற்காகத்* *this will not be fit to do, or is not fit to do*.

கடவது *may it!* in a wishing Way, e. gr. *அப்படி யுக்க* *கடவது* *may it so happen!* Of this defective Verb the Future *கடவேன*, *கடவாய* etc. *I shall, thou shalt* etc. is only in Use.

போல, *போலே*, *போல* (*pôla*) *போன* *ம*, *போன* *ம* *like as*, are Words of the Verb *போலு* *க* *ம* *து* *to be like as*, not used in the Vulgar Language. How these Words are construed you find in the Dictionary.

CHAPTER XII.

OF CONJOINING VERBS TOGETHER.

HOW *இருக்கிறது* *to be*, can be joined to any Verb for distinctly expressing the Preterperfect or the Preterpluperfect Tense, has been mentioned above.

ஆயிருக்கிறது is a Verb composed of *ஆகிறது* and *இருக்கிறது*, and joined to a Noun, expresses the Quality or Nature of a Thing, as *இருந்தமரங்காட்டுமரமாயிருக்கிறது* *this Tree is a wild Tree*. (But *இருக்கிறது* alone expresses the Existence of a Thing, as *என்தொடகத்தோரானுதென்ன மரம் இருக்கிறது* *there are four Coconut - Trees in my Garden*.)

The joining either the Verb *கொள்வது* *to take*, or the Verb *போடுவது* *to put*, to a Verb, is most frequent. *கொள்வது* is joined when the Thing which You do, comes home to You

உண்பார்த்துநீர் *he has graciously lookt on me.*

For to express *to let go, to let fall, to give one permission to come* etc. the Verb எட்டுகிறது join'd to another Verb, is often made Use of. Concerning it it is to be observed that when You will make Use of it in the Imperative, You say not அதுபோகட்டும் *let it go*, அதுவிழட்டும், *let it fall*, அவன்வரட்டும் *let him come*, but by way of Contraction You say அதுபோகடும், அது விழடும், அவன்வரடும். Yet when You use this Verb in the Negative that Way, Contraction does not take place, and You say அதுபோகடாதே *don't let it go* etc.

CHAPTER XIII.

SOME FURTHER OBSERVATIONS with REGARD to the VERBS.

THE Malabar People express usually every Step of an Action more particularly than we Europeans do, as for Instance: *I will be there to morrow* நாளை அங்கு போயிருப்பேன். Herein two Steps of the Behaviour are expressed, vizt. the going thither and the being there. For to say to the Servant: *Go and carry this Book to my Brother*, a Malabar Person will say: இந்நூல்பொலுத்தகததுக்கொண்டு போய் என்னைக்கொதரனுக்குக் கொடுத்து விட்டு வா. Herein five Steps of the Action are mentioned, the taking the Book, the going, the delivering, the leaving it there and the coming back.

2. Instead of saying எழுதப்பட்டிருக்கிறது *it is written*, கொட்டிவைக்கப்பட்டிருக்கிறது *the Flag is set up*, அலகுதி வாரம்போடப்பட்டிருக்கிறது *the Foundation is laid*, வீடு

கட்டப்பட்டிருக்கிறது *the House is built* etc. etc. you can often be short and say எழுதியிருக்கிறது, கொட்டியிருக்கிறது, அலுத்திருக்கிறது, வீடுகட்டியிருக்கிறது.

3. The *Infinitive* is used like in the English Language, as நான் போகவேண்டும் *I must go*, நான் வரக்கூடாது *I cannot come*, எழுதத் துவக்கினான் *he has begun to write*, இங்கே இருக்கவந்தான் *he is come to live here*.

4. The *Infinitive* can stand with *இல்லை*. in speaking of the time past, as அவன் வரவில்லை *he is not come*, instead of அவன் வந்ததில்லை.

5. To express *whilst*, *whereas* etc. the *Infinitive* is used, and another *Infinitive* of கொள்ளுகிறது or a contracted *Infinitive* of செய்கிறது, is added to it, as அவன் வரக்கொள்ள (or அவன் வரச்சே) *whilst he was a coming*, பேசியிருக்கக்கொள்ள (or பேசியிருக்கச்சே) *whereas it is so*, or *it being so*. Sometimes the கொள்ள (or சே) is left out, as காத்தடிக்கப்படுதல் *when the Wind blowes*, *Dust arises*. The said contracted *Infinitive* of செய்கிறது is vulgarly used, but it is somewhat inelegant.

6. The doubling the one and same *Infinitive* signifies a Continuance, as பேசப்பென்றதப்பாறடியும்வரும் *any Language may be learnt by continual speaking*, வரவர signifies *more and more*, எழும்புநடக்கநடக்கக்கலையுண்டு *even a Stone will grow hollow when Ants continually march over it*.

7. The *Infinitive* ஆக of the Verb ஆகிறது is particularly used in many Ways. It serves to draw the Sum, as நான் இப்பணம்,

ரேணடுபணம், முனறுபணம், ஆகந்நபதுபணம்,
four, two and three Fanams, makes nine Fanams.

It serves to express *instead*, as கூலியாகனணனதுபது
தான he has given me Blows instead of Wages.

It serves to express *because*, as மஹக்கரக or மஹ
யினநீம்ததீயமாக because of the Rain.

It serves to express *that, for to, for, in order to*, as நாமபி
ஹக்கிஹதுக்கரக that we might live, எனணப்பரரி
கிஹதுக்கரக for to see me, எனநனஹக்கரக for my good,

8. Both this Infinitive ஆக and the Gerund ஆய of the
Verb ஆகிஹது are promiscuously used for to express *by itself, or of
one's own Accord*, as தானுக (தானுய) முனததுது it is
grown up by itself, ஹவனஹஹக்கபபடாமலதானுக
(தானுய) வந்தான he came of his own Accord, without having been
called.

This Infinitive ஆக, or this Gerund ஆய, serve also for to
express *alone*, ஹவஹநானுமாக (நானுமாய) he and I
alone.

And they both serve likewise promiscuously to make Adverbs
of Nouns, expressing the Nature, Way or Manner, as தானமரக or
தானமராய wisely, ஹபாயமாக or ஹபாயமராய cunningly.

9. ஆம் (contracted of ஆஹம்) being the third Neuter Person
of the Future Tense of ஆகிஹது, serves (1.) to affirm, as து
மேயயோ, ஆம் is this true? yes; (2.) to describe a thing, as
துநலலகாலமரம் this is good Weather; there ஆம் is as
much as ஆயிருகது; (3.) to denote the Possibility, as பப
மஹேயயலாம one can do so, ஹதுஹமரலேயாம, you can

do it, it is in your Power. (4.) If it is clapt to the Termination of a definite Person of a Verb, it gives the Signification of *it seems, perhaps* etc. as *சேனநதூநகிலும it seems he is still asleep*, *நீர் ஊருக்குப்போகிராம perhaps you intend to go a journey*, *பணநகெடகவநதாம I suppose he desires Money*, *அதுமுகியாதாம it's little like to come to an End*.

10. Instead of saying *பண்ணுகிறவர்கள், திறக்கிறவர்கள்*, etc. you can often very elegantly say *பண்ணுவார், திறப்பார்*, this being the third masculine Person of the Future, turned into a Substantive.

11. The Pronoun personal *தான்* oftentimes supplies the place of a Verb, as *வநதவர்களாலாரும்நேத ஊர் மனுஷர்தான் all those that are come, are People of this Town*.

12. The Verb *எனக்கிறது to say*, can never be used separately, but is always and without fail to be clapt on behind the word that were said or heard, as *கெட்டுபோனததைரெடச்சக்க வநதேனானதூர் he said, I am come to save that which is lost*, *அதுநல்லதெனமென or அதுநல்லதெனது சொன்னேன I said it is good*. The Use of this Verb *எனக்கிறது* is most frequent. By it You can express *that, seeing that* etc. as the following Examples shew; *He told me that you are arrived நீர்வநதீர்எனதுஎன ஜெடே சொன்னுன*; *He told me that you are arrived, and that you go away again நீர்வநதீரெனமம, நீர் தீருமப்பபோகிரெனமம எனஜெடே சொன்னுன*; *We hear he is a kind Man அவர்தயவனாவர் எனக்கிறது* *ஹ (or எனபஹ or எனக்கிறதாக) கெடக்கிறம*; *He said he will come தானவருவேன (not வருவான) எனதுன*

குன ; *I have order'd him to work* வேலரசெயானது அவ
 னகடுக்கமபிடுதன (*which is properly, I have order'd him, saying,*
work thou!) *I go out seeing there is no Rain* மஹுலேலான
 னவெளியேபோன. என கீ ம து serves also for to
 describe a Person or a Thing, as *the Cook Mudoo* முதுதுஎன கீ ம
 (or எனம) குசீன்ககாமன, *the Town of Velore* வேலூர்
 எனமனார், *the Shield of Faith* விசுவாசமானமகெட
 யம .

CHAPTER XIV.

OF THE CONSTRUCTION.

THE more one speaks with Conciseness, the better it agrees with
 the Idiom of the Malabar Language. Many times the Verb ஆ
 யிருக்கமது *to be*, where in the English Language the putting it is
 absolutely necessary, can be dropt, by saying e. gr. நான் பார்வி
I am a finner, அவனார் *who is he?* வந்தவனானகே *where is*
the Man that is come? தோமரம், அதுகலையு, *this is Wood*, and
that is Stone.

The *Genitive* is always put before the Substantive that governs
 it, as சூரியனுடையவெளச்சம் *the Light of the Sun*. If two
 Genitives come together, and the first has the Termination of உடைய
 ய, the Termination of the second must be only னே, as மனது
 னுடையதேயதததினநினைவுகள், *the Thoughts of a Man's*
Heart.

The *Dative, Accusative and Ablative* goes always before the Verb,
 as அவருக்குகீழ்ப்படிவேன *I will obey him*, குானத

ஹததேடுக்மேன *I seek Wisdom*, வீட்டிலுயிருக்கிறீர் *he is in the House*, பாவத்தினால்கெடுண்டாம *Evil derives from Sin*, சுகாதவரீகனோடேசஞ்சரிப்பாதே *don't converse with bad People!*

The *Adjective* always precedes the Substantive.

An *Adverb* always precedes the Verb to which it belongs, as தீபரமாயவந்தான *he came hastily*. Tho' there are scarce any Words in this Language that properly can be called Adverbs in themselves, You can make as many Adverbs as You please, either by adding to a Noun சுக or சூய, as has been mentioned in the foregoing Chapter, and saying தீபரமாக or தீபரமாய, of தீபரம *the Haste*, or by using the Gerund of the Verb, and saying தீபரிக்கு வந்தான *he came hastening* (i. e. *hastily*) of தீபரிக்கிறது *to hasten*. There are also some Infinitives which are used as Adverbs, as திருமப *again*, கடுக *quickly*, மெனன *softly or slowly*, வஸிய *by one's own daring Will*, பொட்டென (*pottena*) *quickly* (The என *ena* in this last Word, is, instead of என்ன, the Infinitive of என்கிறது *to say*; thus பொட்டென signifies *so quickly*, that the Thing be done mean while one may say *pot*; Of which like thwack-thwack Words there is a great many in the Malabar Language.) Observe then, for to come to the point again, that all kinds of Adverbs precede the Verb.

All what by the Pronouns Relative *which, who, whose etc.* or by the particles *if, when, as, before, after, though, while, till, except etc* follows (or is apt to follow) in the English Language after the Words to which it relates, goes in the Malabar Language before them, as, *I will do what you said* நீர்சொன்னதஹதசெயவேன, *I shall*

come, if God pleases பரம்பரணுகூச்சித்தமாலானவரு
 வேன; *the Fruit will be sweet when it is ripe* கனிபடுத
 தபொதுத்திப்பாயிருக்கும்; *I was ready before you came*
 நீர்வருகிறதற்குமுன்னேயுயித்தமாயிருந்தேன்; *he*
sees it not tho' he has two Eyes அவனுகூரேணடுகண்ணீ
 ருந்தாலுமவதற்ககாணுதிருக்கிறான்; *that News came to me*
while I was on the Way நானவழியிலேயிருக்கக்கொள
 னஅந்தச்செதினனகுவருது; *Stay till he comes* அவர்வ
 ருமடமுடைய; *that Pain will not leave you unless You take*
Medicine நீர்மருந்துசாப்படாடொழிய அந்தநொவ
 டொகாது.

The Word which describes a Person or a Thing, goes before
 the Person or Thing described, and is connected to it by ஆன் or ஆகி
 யு or ஆயிருக்கிற, as *God, the Lord of the Universe* சுவததுக
 ளுக்கமதராகியபரம்பரன். Yet when the Person or Thing
 described is a proper Name, this proper Name can stand before its Pre-
 dicate with என or என்கிற, and You can say either ராசா
 வாகியசாரோமோன or சாரோமோன என
 ராசா the King Salomo.

The *Prepositions and Conjunctions* are in the English Language at
 the Head, but in the Malabar Language You find them always following
 after, or joined to the Words as Terminations, as, *on Horseback* குதி
 றாயினமேல, *before Men* மனுஷருக்குமுன்பாக; *by his*
Favor அவர்தயவிறுடே, *in the House* வீட்டிலே, *till he*
comes அவர்வருமடமுடைய, *after Midday* பகலாக குடேலே,
after he had spoken அவர்பேசினபின், *tho' I am sick* நான் வி
 ஷாதீயாயிருந்தாலும, *that you may live* நீர்பிழைக்கும்
 பட்டக

படிகடு, *like as Smoke* புகையுப்போலே, *without doubt* சந்தேகம, *when I come* நான்வருமபோது.

The *Negative* goes before the *Affirmative*, if both stand in a Connexion with one another, as, *hear good Advice, and be not wise in your own Eyes* உன்பார்வகடுநீஞானியா யிராமலநல லுலோசனையகடுகள.

The *Interrogative Pronouns or Particles* are best put at the End of the Question, especially when the Question is not a very short one, as, *who among Men is without Sin?* மனுஷரொபாவமல்லாத வனார், *why did you not come yesterday?* நீ நேற்று வராடு போனடுன்ன.

For to express *all* observe how எல்லா or எல்லாகும் and எல்லாம் is constructed. எல்லா is put before the Substantive, as எல்லாமனுஷரும் *all men*, but the other two are put after the Substantive, and give the same Signification, as மனுஷ ரெல்லாகும் or மனுஷரெல்லாம், *all Men*.

CHAPTER XV.

OF SOME PARTICLES.

உ ம *um* in the Termination of Words signifies

1. *And*; and is to be clapt on the End of both the Words that are to be copulated by it, as, *Gold and Silver* பொன ம வெளியும். If many Nouns stand in such a Connexion, You clapt the *um* either to every one or only to the last, or to none at all, in which last Case You add எனதுகள், as *Gold, Silver, Lead and Iron* பொன வெளி னயம் இரும்பு எனது

கள்;

கா ; and if all such Neuns ought to stand in an oblique Case, e. gr. in the Genitive, You let them yet stand so as they are, and for to express the Genitive, You say பொன் வெள்ளியமேருமபுன மதுகரினசு வாபம, or You say instead of that, பொன் வெள்ளியமேருமபுன உடையசுவாபம. The *and* that connects Verbs is expressed by the Gerunds, as *I went and saw him, and spoke with him* நான்பொய அவனக்கண்டு அவ னுடேபேசினேன், without adding *um*, except when the Gerund எனது is to be repeated, or when a Negative Gerund terminating in *amel* is to be repeated, then you add the *um*; e. gr. கப்பலவருக்தெனமவரிசையும மயிருக்தென மகசொலுக்துர்கா *they say, the Ship comes and has a Cargo of Rice.*

2. It expresses *also, as, he also is here* அவனுமேருகே யிருக்கின்றன.

3. It expresses *neither, nor, as, he neither quarrels nor clamours* சண்டபண்ணாம லு ளு கூப்பிட்டாம லு மிருக்கின்றன, *it is neither sweet nor bitter* அதுதீத்திப்புமலலக்கப்புமலல, *neither is there any Water to drink* இடக்கததண்ணீருமேலல.

4. It is added where we say *both, as, both of them* அவர்களுருவரும், *both mine Eyes* என்னரணடுகண்களும்,

5. It expresses *all, as அவர்களுநாறுபேரும் all four of them.* This You see also in all the Words that signify *all*, as எல்லாகும், எல்லாம் (contracted of எல்லா மும) அனைவரும், அனைததும், யாவரும், யாவும், சகலமும், சகலமதும. And if the Pronouns எவன்,

எது,

எது, என்ன, ஆர், or the Words that begin with எ, the sign of எவன் or எது, have an *um* with them, or following them, this *um* makes the Sense universal, as எவனும், எவனாகிலும், ஆராகிலும் *whoever*, எவன்வருநாலும் *whoever comes*, எதா கிலும், என்னகாரியமானாலும் *whatsoever*, எப்போதும் *always*, என்னென்றமும் *at every hour*, எங்கும், எவனிடத்திலும் *every where*.

6. It expresses *none, nothing, no body*, if after such like Words as have just now been mentioned, a negative follows; as எவனும் அப்படி சொல்லமாட்டான் *no body will say so*, இங்கே எதுமில்லை *here is nothing at all*; or if ஒரு, ஒருதன் (ஒரு தீ) ஒருதி, *ஒன்று* *one*, have an *um* with them and a negative after; as ஒருதருமில்லை, *ஒருமனுமில்லை* *there is no body, ஒன்றுமவராது nothing comes*.

ஓ *ō* in the Termination of Words.

1. It is commonly the Sign of a Question, as, அதுமெய்யோ *is that true?* நான் பேபடிசொன்னேனோ *have I said so?*

2. If Pronouns or Words that are in themselves Interrogative ones, terminate in *ō*, and no Antithesis follows after, the *ō* expresses an Ignorance, as, அவன்எங்கெயோபோனான் *he is gone I know not where*, ஆராவருதான், *some body is come, I know not who he is*,

3. If after the Interrogative Pronouns or Words எவன், எது, எங்கே, ஆர், எப்போ, etc. follows in an Antithesis அவன், அது, அங்கே அவர், அப்போ, an *ō* is to be elapt on the last Syllable that precedes the Antithesis, as, எவனோ

கேடுகளு அவன்கண்டுபிடிப்பான் *whoever seeks, shall find*, எதுதீவினாககேடுமோ அதை அறுப்போம் *what we sow, that we shall reap*. (But after எவனுகிறும், எதுவாகிறும், எங்கெயர்கிறும் &c. the *o* cannot take place; there You say எவனுகிறுநதெடிலு அவன்கண்டுபிடிப்பான்)

4. If two Persons or Things stand in Opposition to one another, the *o* is proper to be used, as, *that Man is rich, but this Man is poor* அவன்கூலத்தியுள்ளான், வேறுநரிதகரன்; or You put the *o* on either side, and say *அவன்கூலத்தியுள்ளான், வேறு (or வேறுவேன்) நரிதகரன்*.

5. Sometimes *o* expresses *but*, as *அவனே எங்கே but where is he?* வீட்டிநதாலோ *but if the House should fall*.

6. The English *whether* and *or* is also expressed by an *o* preceding and an *o* following, as, *say, whether it is so or not* அதுபேயடயிருக்குகோலையோனதுசொல்லு.

ஏ *o* in the Termination of words.

o added to the Ablatives, or left out, is all the same. There is no Difference between *பிதாவில* and *பிதாவினோ*, between *பிதாவால்* and *பிதாவாரோ* &c. And that the Vocatives terminate in *o*, is not necessary here to mention.

But the *o* added to any other Case of a Noun, or to any other Word, gives it a fine Emphasis, which is an exceeding commodious Thing in this Language, because you may clap it to whatever Word you intend to give the Strength. E. gr.

நீ எனக்குதச்சொன்னாய் *thou hast* certainly said it to me.

நீ எனக்கிறதையே சொன்னாய் *thou hast* said this very thing to me.

நீ எனக்கேதேனஞ்சொன்னாய் *thou hast said it particularly to me.*

நீயே எனக்கேதேனஞ்சொன்னாய் *thou thyself hast said it to me.*

ஏன.

This *en* signifies *why*, as ஏனவந்தீர் *why are you come?* You can put it also after the Verb, clapping it to it, and in that case the third Person of the ordinary masculine Gender in the Future Tense is used for whatever Person, Number, Gender or Time, as நான், நீர், அவர்கள், அவள், அது etc. வருவானேன்.

en clapt to the Termination of an Imperative, makes the Imperative stronger, either in a begging Way, as, வாருமேன் *come, I beg you*, or in an encouraging Way, as, நீபேபடிசெய்யேன் *do so by all means*. You may clap it also to the first Person plural of the Future Tense; then it expresses an encouraging one another, as போவோமேன் *come let us go*.

எபிய

With a Negative following, signifies *unless* or *if not*. E. gr. நீர்வந்தாலொபிய காரியமநடவாது *The Business will not be done unless you come*.

The Use of other Particles and Words is to be found in the Dictionary.

CHAPTER XVI.

OF SOME USUAL TERMINATIONS OF WORDS THAT SIGNIFY PERSONS.

THE Termination காறன் for the masculine, and காள் for the feminine Gender, is most frequent; and You may add this Termination

OF TERMINATIONS of Words that signify PERSONS 53

ation almost to as many Nouns as You please, provided the Person is a Possessor of a Thing, as வீட்டுக்காரனான *the Owner of a House*, or remarkable for a certain *Habit*, as கோபக்காரனான *a choleric Man*, or employed in a Work, as தோட்டக்காரனான *a Gardener*.

The Termination *án* (fem. *ál*, Plur. *ár*) signifies an Inhabitant of a Country, Kingdom, City, Town, Village etc. as, தெருத்தான, ராட்சியத்தான, படணத்தான, ஊரான, கீழ்மது தான. Thus புதுச்சேரியான is *a Man of Pondichery*, தெற்கத்தியான *a Man of the southern Country*, நாட்டுப்புறத்தான *an Islander*.

The Termination *en* (Plur. *er*) signifies a Man of a certain Nation or Tribe, as தமிழன, துலுககன, வடுகன, சீனன, மலாயன, குத்திரன, பனாயன etc. The feminine Termination of it is usually டேசீ, as தமிழ்ச்சீ, துலுகச்சீ etc.

CHAPTER XVII.

OF THE NUMBERS.

THE Cardinal Numbers are as follows:

1 க	ஒன்று	16 யக	பதினாறு
2 உ	இரண்டு	17 யௌ	பதினேழு
3 ஈ	மூன்று	18 யது	பதினெட்டு
4 ச	நான்கு	19 யக	பத்தொன்பது
5 ஞ	அஞ்சு or அய்நது	20 உய	இருபது
6 க	ஆறு	21 உக	இருபத்தொன்று
7 ஂ	ஏழு	22 உஉ	இருபத்திரண்டு
8 டி	எட்டு	23 உஈ	இருபத்து மூன்று
9 க	ஒன்பது	30 ஈய	முப்பது
10 ய	பத்து	40 சய	நான்பது
11 யக	பதினொன்று	50 ஞய	அனபது or அய்யம்
12 யஉ	பனிரெண்டு		பது
13 யஈ	பதிமூன்று	60 காய	அறுபது
14 யச	பதினாறு		
15 யரு	பதினாஞ்சு or பதினான்கு		

70	எய	எடுபது	1001	ஓத	சூயிரதகோண்
80	அய	எண்பது			ய
90	கய	நொண்ணு	2000	உத	ரேண்டாய்
		ய			ரம்
100	M	நூறு	3000	நத	மூவாயிர
101	Mத	நூறேன			ம்
		ய	4000	சுத	நாலாயிரம்
200	உM	கேநூறு	5000	ஓத	அய்யாயிரம்
300	நM	முன்னூறு	6000	காத	சூறாயிரம்
400	சM	நானூறு	7000	எத	ஏழாயிரம்
500	ஓM	அநூறு	8000	அத	எண்ணாயிரம்
600	கM	அநூறு	9000	காத	என்பது அயி
700	எM	எடுநூறு			ரம்
800	அM	எண்ணூறு	10000	யத	பத்தாயிரம்
900	கM	துளாயிரம்	20000	உயத	இருபதாயி
1000	ஓ	சூயிரம்			ரம்

100000	Mத	நூறாயிரம் or லட்சம், a Lack.
1000000	யMத	பத்து லட்சம், a Million or Ten Lack.
10000000	MMத	நூறு லட்சம் or கோடி One hundred Lack.

The most usual Fractions in their Accounts are

அரை	a half.	வீசம் or மாகாண்,
கால	a quarter.	the sixtieth part.
முககால	three quarter.	காண் the eightieth part.
அரைக்கால	one eighth.	மர, the twentieth part.
		முந்நீக்க the threehundred and twentieth part.

SOME OBSERVATIONS with regard TO THE NUMBERS.

All the above Numbers can stand alone by themselves like Substantives, and be declined, as, *ஏனையவாரு* take one, *பத* த் லொருது *one among ten*.

But if they stand as Adjectives before a Substantive, they remain so as they are; as *பத்தெருபேர்* eleven People, Observe only that then instead of *ஏனைய one*, You must say *எரு*, as *எருவிடு* one House.

The Multiplication, wherein the Malabar people put the larger Number before the smaller, goes as follows;

உபத

ஐபததுபபதது *ten times ten*, ஐபத்தொன்பது *nine times ten*, ஐபத்தெட்டு. ஐபத்தேழு, ஐபத்தாறு, ஐபத்தாறுநது, ஐபத்துநான்கு. ஐபத்துமூன்று, ஐபத்திரண்டு. ஐபத்தொன்று. ஐபத்துக்கொன்பது, ஐபத்தெட்டு. ஐபத்தேழு. ஐபத்தாறு, ஐபத்தாறுநது, ஐபத்துநான்கு, ஐபத்துமூன்று, ஐபத்திரண்டு, ஐபத்தொன்று. எட்டெட்டு, எண்ணெட்டு, எண்ணுறு, எண்ணுறுநது, எண்ணுன்கு. எண்மூன்று, எண்ணிரண்டு, எண்ணுன்று. ஏழெழு ஏழாறு ஏழாறுநது, ஏழுநான்கு, ஏழுமூன்று. எழிரண்டு, ஏழொன்று. கூறு, கூறுநது, கூறுநான்கு, கூறுமூன்று, கூறிரண்டு கூறொன்று. அயறுநது, அயுநான்கு, அயுமூன்று, அயிரண்டு, அயொன்று. நான்கு, நான்குமூன்று, நான்கிரண்டு, நான்கொன்று. மூன்று, மூவிரண்டு, மூவொன்று, மூவிரண்டு. மூவொன்று. நான்கு.

To express the *Ordinal Numbers*, there are made *Adjectives* of the Numbers by adding சூம் (of சூகிறது) as ஓரண்டாம் *the second Chapter*. But observe that the first is not ஐனம் but முதலாம் (of முதல the Beginning) ஐனம் or ஐனமுன் being used for expressing the only, as, ஐனமுன்குமார் ஐன the only Son.

First, secondly, thirdly is முதலாவது, ஓரண்டாவது, மூன்றாவது . etc.

There are also to the first five Numbers the following Substantives, ஒருவன் or ஒருதன் (fem. ஒருதி or ஒருதி) one Person, இருவர் two Persons, மூவர், three Persons, நாலவர் four Persons, ஐவர் five Persons.

One by one in speaking of persons is ஒருதொருதராய், and in speaking of Things ஐனமுன்குய; each is எவ்வொரு, எவ்வொருகாரியம் each Thing (or by dropping காரியம்,

You may say *ஏவ்வொன்றை*) *Two and two* ரெவ்வெண்டு;
Three and three மூமூன்றை; *Four and four* நவ்வானு; *Five*
and five அவ்வஞ்சு or ஐவநது; *Six and six* அவ்வாறு;
Seven and seven எவ்வெட்டு; *Eight and eight* எவ்வெட்டு;
Nine and nine எவ்வென்பது; *Ten and ten* பவ்வதது.

CHAPTER XVIII.

OF THE DAYS, WEEKS, MONTHS AND YEARS.

WITH regard to the *Day* this Language has five Names, whereof every one is different from the others in Signification.

பகல is the Day in Opposition to the Night.

நாள் is a Day including the Night, containing 24. Europe or 60. India - Hours.

கீழ்க்கும (or வாரம்) is a Day of the Week, as நாயகம் அகக்கீழ்க்கும *Sunday*.

தேதி is a Day of the Month, as ஆன்மாதமபததா ந தேதியிலே, *the tenth day of June*.

சூதி is a Day of the Age of the Moon, as சூனையநாலா ந சூதி, *this is the fourth Day after the New - Moon*.

The Days of the Week are: நாயகம் அகக்கீழ்க்கும *Sunday*, திருக்கனக்கீழ்க்கும *Monday*, செவ்வாயகக்கீழ்க்கும *Tuesday*, புதனக்கீழ்க்கும *Wednesday*, வியாழகக்கீழ்க்கும *Thursday*, வெள்ளக்கீழ்க்கும *Friday*, and சனக்கீழ்க்கும *Saturday*. But when You will express for instance *next Sunday*, *next Monday*, You may either say வாயநாயகம் அகக்கீழ்க்கும யிலே, வாய திருக்கனக்கீழ்க்கும யிலே, or drop the Word கீழ்க்கும, and say நாய

நாயமனகுகடு, தீருகனகுகடு.

The same Word கீழம (or வாரம) which signifies a Day of the Week, signifies also the Week itself, as ஁டுகீழம, ஁டுவாரம seven Weeks.

The 12 Months of the Year are

஁த	January	஁ட	July
மா஁	February	஁வண்	August
பருண்	March	புரடா஁	September
஁ததர	April	஁ப஁	October
஁வகா஁	May	கா஁தக	November
஁ன்	June	மா஁கழ	December.

But the Heathens begin the Year with April.

Here it will be proper to mention, that when You will say in Malabar, for instance, In the sixth Year the seventh Day of the Month of October, You put only the last Malabar Word in the Ablative, and say ஁தமவரு஁ம஁ப஁மாதம஁ழாநதேத்யீலே.

Now observe finally that the Malabar People have a very singular Way to count the Years. 60. Years is to them an Age, called ஁ண்ட, and they call every one of the 60. Years by a different Name which Names one must know that has any dealing with them. With our 1746 th Year one of their Ages elapsed, and their present Age runs from the Year 1747. to the Year 1806. The 60. Years comprehended in it, are called as follows :

1 ப஁பவ வரு	1747	12 வெடுகாண்ய஁	1758
2 ஁பவ ஁ம	1748	13 ப஁மாத	-- 1759
3 ஁ககலா	-- 1749	14 ஁கக஁ம	-- 1760
4 ப஁மாதாதா	-- 1750	15 ஁஁	-- 1761
5 ப஁஁஁பத	-- 1751	16 ஁ததரபா஁	-- 1762
6 ஁ககரா	-- 1752	17 ஁பா஁	-- 1763
7 ஁஁தத஁஁	-- 1753	18 தாருண்	-- 1764
8 பவா	-- 1754	19 பா஁தப	-- 1765
9 ஁வா	-- 1755	20 ஁யா	-- 1766
10 தாது	-- 1756	21 ஁஁஁஁	-- 1767
11 ஁஁ரா	-- 1757	22 ஁஁஁ரா	-- 1768
		23 ஁஁ரா	-- 1769

24 விடுதலை	1770	43 சவுமியா	1789
25 கர	1771	44 சாதாரண	1790
26 நுகுன	1772	45 விடுதலை	1791
27 விசேய	1773	46 பரதாபி	1792
28 செய	1774	47 பிழைமாத்	1793
29 மனமத	1775	48 ஆனந்த	1794
30 துணை	1776	49 ராமச்சுதா	1795
31 ஏவினமபி	1777	50 நாரா	1796
32 வினமபி	1778	51 பிழைமாத்	1797
33 விகாரி	1779	52 காலவததி	1798
34 சாமவா	1780	53 சித்திராவததி	1799
35 பரபவா	1781	54 ரவததி	1800
36 சுபகத	1782	55 துணை	1801
37 சொபகத	1783	56 துணை	1802
38 குடுத	1784	57 குதிரோககாரி	1803
39 விசுவாவிச	1785	58 ரதிரோககாரி	1804
40 பரபவ	1786	59 குடுத	1805
41 பரபவ	1787	60 அட்சேய	1806
42 கிலகா	1788		

A COLLECTION OF MALABAR
PROVERBS.

CHAPTER XIX.

அடக்கிடும ஒருகை அணைக்கிடும ஒருகை, *The (fatherly) Hand that chastises, will embrace again.*

அடைபடுபபட்டுருக்கைவண்பபா மபுகடக
கூட, *A Snake will bite him who makes an Opening in another's Hedge.*

அணையக்கடந்த வெள்ளம் அடுதா லும
வருமோ, *If a Flood runs over a Dam, will it return though one cries ever so much?*

அரைக்காசுகடுவருகவேடகம் ஆயிரங்கொடுத
காலம்பொமோ, *Will the Shame contracted for half a Cash, leave one by giving a thousand?*

அடுதபிளபாபாலபெயம், *The Child that cries, will get Milk.*

அனைமட்டெல்லா லா மட்டும், *When Grain is scarce, every thing is scarce.*

ஆடுகொடுதகாலிதையது கடுராபம், *When Sheep grow fat, it is profitable to the Owner.*

ஆழமஅய்யாமலகாஅலயிடாதே, *Don't put your Foot in without knowing the Depth.*

ஆறு

சூறவடியச்சேகோலனும், பஞ்சநதெரியச்
சேகோலனும், *A River kills when the Flood falls, and a Famine
kills when Scarcity ceases.*

பூணூற் றிதழிமவாசலநுழுவாரோ, *Can one
Pass through a Wicket on an Elephant's back?*

தேதுகககு வலதுககது உண், வலது கககு
தேதுககது உண், *The right and left Hand assist each other.*

தேருகச்சேநீச்சானுரைகி டுதெப்படி, *If in
entering into a River you are obliged to swim, how will you get to the op-
posite Shore?*

உடுமபுககு டோ ண்டுநாககு, மனுஷனுக்கிரண்டு
நாககு ண்டோ, *A Guana is double tongued, is a Man double tongued
also?*

உறுது சொல்ல உறுது பொருதும், *By telling
the Truth Things lost will be recover'd,*

எத்தால வாழலாம், எத்தால வாழலாம்,
Whereby will People live happily? By agreeing together.

எலி உடுதாலபு உண் விடுமோ, *Though a Rat cries,
will the Cat leave it?*

எலிவனாயாகிலு நதன் வனாயா யிருக்கவே
ணும், *Even a Rat must have it's own Hole.*

எல்லாம் உறிநதவனும ல உலா என னு ம உலி
யாதவனும ல உலா, *No one knows all Things, and no one but
knows some thing.*

ஏழை உடுதகண்ணீர் கூர்யவானுககொக்டும்,
The Tears of the poor are like a sharp Saw.

ஏழையுக்ககண்டாலமோ னுழயும்பாயும்,
Even a Beast with blunt Horns will attack a poor Man.

ஏனவீர் உறிநதால ரகசியமேருவீர் உறிநதால
ராட்சியமெல்லாம உறியும் *One Man will keep a Secret, but
if two know it, the whole Kingdom will know it.*

கப்பலபோம், துறைகீடக கும, *The Ship goeth,
the Shore remains behind.*

கருமபுதினக்ககூலிகொடுப்பாரீகனோ, *Will
Wages be given for eating Sugar-Cane?*

கடுதகககு உபதேசமகாதி லெ சொன்னு லும்
உடுதகககு ரலொழியுநகொன்னு ம ல உலா. *Though
one teaches an Ass by speaking in his Ear, there is nothing but braying.*

காயதகமரங்கலொடியபபடும், *Stones are thrown at a Tree that bears Fruit.*

கார்பபானுகடுககள்ளனிலலல, *He who watches his Property, will be free from Thieves.*

சாலம்போம், வாழகதநீயகும், *Time passes, but Words remain.*

கடாயபீனவாங்கிலதுபாச்சலுக்ககடயா
எடம், *When a Goat retreats backward, it is for butting.*

கூக்கமுள்ள வனநெஞ்சுகூறுகமெனகும், *The Conscience of a guilty Person has in-ward Groanings.*

கைகப்பிக்கண்ணன்குலபடால, கைவிரலாத
கட்பபார் # டோ, *If by Chance the Hand hit the Eye, will a Finger be cut off for it?*

கோந்தகோலலககும்படுவானென, *Why will he that backbites one, pay his Court to him?*

சமியவனுகிலுமசூனவானமுப்பன, *Though young in Years, he who governs is the Chief.*

சினதகாப்பபாலவகதமுககூசீரிகதாப
போலகடமோ, *If in Anger one cut off anothers Nose, will it join again by smiling?*

சீர்யர்குடாறுசீர்யர்கீர்யர்கூரான, *Honest People, tho, ruined, will remain honest.*

சங்கமுங்கமுமேருக்கததடககும், *Tollage will increase and Porridge will thicken by Time.*

சுததமபார்க்கிலகூதகமீலல, கூததமபார்க
கிலகூதகமீலல, *If you look in the Cleanliness there is no Crime, if you look in the Crime there is no Cleanliness.*

கூடுகண்டபூணவடுபபங்கறயிலேசேரா
து, *A burnt Cat wont come near the Hearth.*

கூரியணபபார்கதுநாயகூலகதால, கூரிய
னுககூசேகமோநாயககூசேகமோ, *When a Dog barks at the Sun, will the Sun suffer or the Dog?*

கூரியனகடயபீமகாசுததீனமுனனெம்
மீன்பபூசீவிளங்கமாடாது, *A Glowworm cant glitter in the Sun-shine.*

கோடுகாலகோணிலுளளங்குருகோணம், *If the Scepter is crooked, Crookedness is every where.*

சேலலாபபணமாநகுசேலலாது, *A bad Fa-
nam is bad every where.*

சோலலிச்சேயவாரீ நலலோரீ, சோலலா
மலசேயவாரீ பெரியோரீ, சோலலியுசேயவாரீகச
டீ, *Those that say and do, are good People; those that say not and do,
are great People; but those that say and do not, are bad People.*

தலவமமயககமசவவமமயககம, *Disrder in
the Head influences the whole.*

தானுயதன்யாதபழ நதடிகோண்டடிகதால
கன்யுமோ, *Fruit that will not ripen of itself, will not ripen by being
beaten with a Stick.*

தீராளலவலா தோண்டாது, *Many Rats together
dig no Hole.*

தீராககோபமபொராயமுடியும. *Unrelenting
Anger will end in fighting.*

துருமபுதாணுதாணாதகலணயாகவே
ணும, *If a Rush is a Pillar, how big must a Pillar be?*

தாண்டிலககாமனுகுககண ணெருகே, மிதப
பின்பெரிலலலலோ, *Upon what is the Eye of an Angler fixt
but upon the Float.*

தேவநெருப்பிலேவிழுந்தாலாடுததுவிட
வலணககோடும், *A Scorpion that falls in the Fire, will sting
even him that snatched it out.*

நிலாதிலேடுருகபுண்ணுநிலாதிலமடியவே
ணும, *A Plant grown on the Ground, must die on the Ground.*

நிலையவிடாலநிச்சலாலவோ, *If You leave
the Place that is fordable, You must swim.*

நீழலவருமவெயயிலேநனதுயதேரியும,
that walks in the Heat of the Sun. knows best how pleasant a Shade is.

நிறகுடநதளமபாதுஅரைகுடநதளமபும,
A full Pot will not wave, but a Pot half full will.

நெருசிலமுள்ளுககதால, குளிநதுபடுருக
வேணும, *If You have run a Thorn in Your Foot, You must stoop
to pull it out.*

நொண்டுககுதீராககுச்சலககிளதுசாககு, A
lame Horse tho' he stumbles, will not acknowledge his Lameness.

பனமியின்புகேடொகனமபிதன்கும
a Calf following a Hog will also feed on Excrement.

பதனாகாரியகுசிதது, *A Thing not done in hurry will not be liable to miscarry.*

படுததபழங்கெடம்பிலேநிலலாது, *A ripe Fruit will not remain on the Branch.*

பாம்புகடுபபாலவாரீததுவளததாஹம விஹம்போகாது, *Poison will not leave a snake, tho' one feed it with Milk.*

பாமபககணடாலபபையுமநடுநகும், *Even an Army will tremble at the Sight of a Snake.*

பிறநதுவுனடேடுககவேணும, *Our Mortality begins with the Day of our Birth.*

புதியவரைநம்பப்பழையவரைககவிடா தே, *Desert not Old Friends for New ones.*

புலிபித்தகாலபுலலததின்குமோ, *Will a Tyger eat Grass when he is hungry.*

பெருநெருப்புக்கீரம்லல, *There is no Moisture in a great Fire.*

பேசாதீருநதாலபிழைனஅம்லல, *Silence prevents speaking amiss.*

பொயடுருநதுபுலம்புமமேயடுருநதுவிழ்க கும், *Falsfood in Time will depress, but Truth will encourage.*

பொகலததுககோசயிலல வெண்கலதது ககலலோதது, *A golden plate has no Sound, but a Brass one has.*

மரததுபபழமமரததடியிலேவிடும், *The Fruit of a Tree falls beneath the Tree.*

மவுனமமலலையசாதிக்கும், *Silence stands against A Mountain*

மன்குஞ்சுககுநிசுபபழகடுவாருணடோ, *No body teaches young Fishes to swim.*

முதற்கொணலமுறையுனகொணல, *If the Beginning be crooked, the whole will be so.*

மேயககும்பொயககும்நாலவிரககடைதூரம், *Between Truth and Falshood there is Four Fingers Distance.*

வண்டேததுமலர்லல, *There is no Flower but what Insects will come to*

வலியவனவெழுனதுவாயக்கால, *The Chan-
nel made by a Man in Power, is the Channel.*

வறுமைகடுவழக்கிலால, *There is no pleading
against Power?*

வினாயுமபயிர்முனையிலேதோயும, *At the first
shooting you may see what the Plant will be?*

ஊடுவதையாமலுண்ணும, ஆனது அசைந்து
குண்ணும *A H use eats with out moving, an Elephant with.*

பேசுபபேசுநதபபாதுடியுமவரும, *Any Lan-
guage may be learnt by continual speaking?*

எனமபுநடக்கநடக்கக்கலுறுந குழியாகும,
Even a stone will grow hollow when Ants continually march over it?

F I N I S.

முகநதுதுமுதலும.

2 JY 61

